

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TANTE KRIJGT EEN ZETPIL

Een schaterlach in drie bedrijven

door

Edmond Lauwaet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.982

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **TANTE KRIJGT EEN ZETPIL** op te voeren moet de naam van auteur **EDMOND LAUWAET** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1980 Toneelfonds J. Janssens/Edmond Lauwaet
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het ganse stuk speelt in de zitkamer van 'n rijke tante. Open achtergrond, met terras en zicht op tuin.
Rechts : toegang naar slaapkamer.
Links : deur naar andere slaapkamers, o.a. keuken.
Voordeur op straat is ook links verondersteld.
Tussen alle bedrijven kort tijdsverloop.
Derde bedrijf bestaat uit tafereel I en EPILOOG.

=====
Het ganse stuk dient zeer vlot te worden doorgespeeld.
Alle types dienen zéér raaik te worden uitgebeeld.
Het stuk speculeert ook met nadruk op mimiek en stil spel.
Nadere bijzonderheden zijn , waar nodig , in de tekst te vinden.
Vindingrijke regie, perfecte rolkennis, verzorad milieu en gewiekste actrices en acteurs zorgen voor de rest !

=====

PERSONEN EN KARAKTERS.

TANTE CORALIE, oude knorrige tante, gaat gebukt met stok, draagt slingerbril aan halsketting, nukkig, humeurig, verwend, slaat de plak !

FIENTJE, haar kamermeid, gedwee, is gewoon alle gedonder over haar heen te laten gaan, jeugdige, frisse verschijning, anders gevoelig en kan soms ook steigeren ! Passende kledij.

SEPPE, de tuinman, levendige jonge kerel, doelbewust, houdt van Fientje die er niet ongevoelig voor is. Komisch, optimist, vindingrijk. Typisch gekleed.

ALEX, neef van Coralie, jonge kwieke advocaat maar niet zo zelfzeker als Seppe. Vreest meer de nukken van z'n tante en ... terecht.

FREE BUS, de postbode, het wandelend nieuwsblad met stopwoord. Ratelt er soms maar op los !

FLODDER, boefachtig, bonkige figuur, veetoeft in 't rusthuis maar profiteert snoeperig van de situaties. Aanalfabeet, maar anders niet op d'r tong gevallen !

CESARINE, de deftige dame van de burgemeester, iets parvenu-achtig, gemaakt lief, opdringerig, bewust van haar stand en... wou graag dochter kwijt aan goede partij !

EULALIE, de dochter van Cesarine, verwaand, heeft dringend 'n man nodig en wendt alle wapens daartoe aan. Ook de aanval !

AN, de dochter van de apotheker, verpleegster, geheim liefje van Alex, vriendelijk, liefvallig, innemend.

DOKTER PIL, zeer dicht bij einde loopbaan, traag, soms erg verstrooid, kortom de oude, vermoeide dorpsdokter. Kent Coralie en haar nukken.

DE NOTARIS, eveneens dringend aan rust toe, dikke bril, oorappa-

raatje, kalm, traag en steeds te goeder trouw ! Eveneens vriend
van den huize en dus ook op de hoogte van Coralie's karakter !

=====

EERSTE BEDRIJF

FIENTJE. (levendig op van links, ze draagt een dienstschoel, waarop melkkannetje, tas, ondertas, enz. Ze gaat dwars over het toneel, tot bij de deur rechts. Ze ziet nog even op haar polshorloge en aarzelt de deur te openen. Stil) - Heeft ze nu gebeld of heeft ze nu niet gebeld? Volgens mijn uurwerk iet te vroeg nog... En toch meen ik... - (keert op haar stappen terug en zet het dienstblad op tafel neer; dan :) - Ik waag het erop. - (en uiterst behoedzaam opent ze de rechtse deur en loert even naar binnen, trekt zich terug en sluit de deur geruisloos; als opgelucht) - Ze heeft niet gebeld, want ze slaapt nog. Valt nog mee... - (na korte stilte hoort men een... fietsbel, vanuit de tuin, achter) - En toch is er gebeld, maar... - (ziet even uit, achter) - 't Is de postbode, Free Bus. - (deze is nog niet te zien) - Heb je wat? Ja? Kom maar door, Free Bus.

FREE. (nog van uit de tuin) - Mooi morgen, niewarree? - (stopwoord voor "nietwaar, hé". Is eigen aan Free.)

FIENTJE. (knikt glimlachend)

FREE. (nog onzichtbaar, maar iets luider) - 't Wordt lekker warm vandaag, niewarre?

FIENTJE. Ja, beslist.

FREE. (id.) - Wat zegt ge?

FIENTJE. (ongeduldig, tot zichzelf) - Babbelgat!

FREE. (id.) - Rammelgat?

FIENTJE. (stil) - Ook goed. Er is keus! - (tot Free) - Nou, kom je nog? Wat voer je daar uit?

FREE. Even worteltje gepikt uit de broeikas van de Seppe! Goed voor de "vietamijns", zegt men, niewarree?

FIENTJE. (ondeugend) - Free Bus, worteldief. Ik zeg het aan Seppe!

FREE. (eindelijk zichtbaar, dienstkledij en benodigdheden, knaagt aan zijn buit en heeft het zichtbaar warm) - De Seppe moet toch niet alles hebben, niewarree? - (wijst Fientje) - De mooie meid en de sappige worteltjes? Lekker, niewarree? Ik bedoel de wortel. - (ziet even uit) - Niet over kletsen, hoor, maar de Seppe kent er wat van... van de meid én de wortel. - (hij lacht mekke-

rend) - Maar Free Bus is niet jaloers, niewarree ?

FIENTJE. Niet te luid. Ze slaapt nog.

FREE. Holala, da's best, niewarree ?

FIENTJE. Wat zou jij jaloers zijn ? Je hebt zelf 'n mooie beste vrouw !

FREE. (gevleid) - Holala... wat dat betreft... - (vinger in de lucht) - De mensen zeggen het allemaal, niewarree ?

FIENTJE. Jaja, nou goed. En... ?

FREE. Verder niets, me kind, alles rustig. Dat het weer mooi is en het warm wordt, heb ik reeds gezegd, niewarree ?

FIENTJE. Jaja, maar héb je wat ???

FREE. Da's waar ook. Zeker heb ik wat... - (zoekt) - ... Kiken ... waar zit dat spul... - (neemt wat en leest) - "Prénatal" Nee, da's niet voor jou, da's voor nummer 74. Zeg, Fientje, "Prénatal" wat is dat voor iemand ?

FIENTJE. Waarom, Free ?

FREE. Nou; ik heb die vent dikwijls in mijn tas. Moet bekend heerschap zijn. Maar hij schrijft zijn naam verkeerd. Moet je toch ook niet slim voor zijn, niewarree ?

FIENTJE. Zo ??

FREE. Voorzeker moet dat "Free Natal) zijn, net zoals ik Free Bus heet...

FIENTJE. (lacht) - Maar nee, Free Bus. Prénatal is iets voor toekomstige moeders.

FREE. Hoezo, voor de toekomstige moeders ? Die hebben toch wel wat anders nodig... - (zoekt verder) - Nee, nee... dat is 't ook niet... Da's reklame. -(leest) "Gooi eens een blikje uit... " Hé, hé... dat heb jij al gedaan, niewarree ? Om 'n snoek te vangen... De Seppe, de snoek !

FIENTJE. (ongeduldig) - Heus, Free, spoed je wat, man. Straks wordt juffer Coralie wakker en dan is ze steeds woest.

FREE. (onverstoorbaar zoekend) - En toch heb ik wat... - (plots) Juffer Coralie ? 'n Juffer van zeventig of weet ik veel... Die vergat destijds 'n blikje uit te werpen, niewarree ? - (stiller) Net 'n heks, met d'r bezem; zoals ze soms met haar stok door de straat hinkt. Dat is 't !! Nu weet ik meteen waarom ik langs het tuinhok kwam, om niet te moeten aanbellen en ze niet te wekken.

FIENTJE. Goed idee, Free.

FREE. Niewarre ! - (heeft eindelijk beet) - Ha... hier heb ik het... 'n Brief van je moeder, uit de stad. - (geeft af) - Hier, me kind en er steekt 'n foto of iets in. Mijn vingertoppen voelen dat.

FIENTJE. Zo ?

FREE. Maar dat is beroepsgeheim, niewarree ?

FIENTJE. (opent vlug, leest, kijkt, glimlacht)

FREE. Da' zeker wel goed nieuws, Fieneke ?

FIENTJE. (blij, fier, toont de foto) - Kijk eens, Free, ons moe werd gedecoreerd om zestig bloedgiften !

FREE. (kijkt gretig) - Schoon, alle mensen, schoon ! Moet sterk ras zijn, je moe ! Ja, in de stad vieren ze dat, niewarree ? Ik geef ook soms bloed, hoor, Fientje. - (Fientje leest vlug door)- Maar daar krijg ik geen foto om. Wel telkens een borrel. Maar een straffe, die tot in je tenen loopt. Allee, je kan fier zijn met zo'n moeder. Zeg haar dat Free Bus haar "snaté" wenst, ik bedoel "proficiat", al ken ik haar niet.

FIENTJE. (steeds lezend) - Zal ik doen, Free.

FREE. (zoekt nog eens) - Ik dacht dat ik nog wat had... Zal me vergist hebben. Tja... dan stap ik maar op, niewarree ? - (weifelt) - Slaapt juffer Coralie nog vast, Fientje ?

FIENTJE. (stopt brief in haar bloes) - Zo verlies ik hem niet. Ik denk van wel, Free.

FREE. Goed, goed... ja, ja...

FIENTJE. (luisterde even stil aan de deur, dan zacht) - Wacht even Free, ik ga je wat inschenken... op die zestig giften van ons moe...

FREE. (glunderend) - Goed idee, Fientje. Maar 't moet vlug gaan. M'n ronde wacht. Postlui hebben een jachtig leven, niewarree ? Niet goed voor 't hart. Men hoort daar veel van... Hoe noemen ze dat ook weer ? "Fles", of zo iets.

FIENTJE. (schonk wat in en lacht) - "Stress", Free, stress.

FREE. (wuijft weg) - Nou ja, fles of stress... Halt, me kind, hou op... Niet zo veel !

FIENTJE. Je krijgt er ook maar één ! Maar spoed je. - (blik op kamerdeur)

FREE. (voórtgenietend) - Alle... op moeders gezondheid en op de

jouwe en op die van de Seppe ! - (precies als hij drinken wil, klingelt de bel, rechts. Free maakt schrikbeweging en morst wat Podoeme... 'k schrik me 'n aap...

FIENTJE. (bergt vlug de fles weg)

FREE. (drinkt genietend en 't klingelt weer) - Ja, ja... even geduld mens, ik ben zo de laan uit. Zo, bedankt Fientje en... 't beste met dat ding daat, niewarree ?

FIENTJE. (knikt en laat ook glas ergens verdwijnen, links)

FREE. (blijft nog even zichtbaar, achter, tot er weer heftig gebeld wordt. Dan groet hij, spottend, militair, trekt grimas en zwaait af)

FIENTJE. (vlug van links terug, rist het dienstblad mee van de tafel en spoedt zich naar rechts, waar juffer Coralie met stok en bel tekeer gaat) - God, mens, ik kan toch niet vliegen... - (ze verdwijnt nu pas in de rechtse zijkamer, van waaruit men de scheldende en snijdende stem van Coralie hoort, zoals : "eindelijk... zal tijd worden... waar zat je weer te vrijen..." en dergelijke liefthalligheden meer. Tussenin de zachtere stem van Fientje.)

FREE. (terug op, achter, zwaait met luchtpostbrief) - Zie je wel, dat ik nog wat had... - (hoort het kabaal) - Holala... de leeuwen dansen... - (de rechtse kamerdeur bleef open en Free kan na 'n poos zijn ieuwsgierigheid niet goed bedwingen en wil héél eventjens naar binnen gluren, als plots vanuit de kamer een pantoffel, die voor Fientje bestemd was, langs zijn neus scheert, het toneel op, gevolgd door de verraste blik van Free, die zeer geschrokken achteruit springt) - Holala... holala... wat 'n verdommelse heksenketel hebben we daar... Heb je van je leven... 'n Vliegende schotel. - (hij houdt zich veiligheidshalve op de achtergrond)

STEM CORALIE. (woedend) - En m'n pillen ? Waar zijn die pillen ?

FIENTJE. Moment, juffer, moment... (snelt het toneel over, naar links, zonder Free te zien)

FREE. (wacht benieuwd af, steeds brief in de lucht)

FIENTJE. (snel, terug naar rechts, ziet nu Free, die met de brief zwaait) - Wacht, ben zo terug. Wees stil. - (rechts weg, deur blijft weer open en nieuwe stortvloed van verwijten en schelden met zachte repliek, goed te verzorgen)

FREE. (wil voorzichtig aan tafel plaats nemen) - Zo'n helleveeg... Het ganse dorp moet dat weten... en Fientje, dat schaap...

(en precies als hij zitten wil, schuift een tweede pantoffel hem rakelings voorbij, schrikt weer) - Wel verdomme... nog 'n vliegende teloor... -(snuift) - En zweetvoeten heeft dat scharminkel ook nog.

FIENTJE. (terug van rechts, sluit de deur en blijft er hijgend vóór staan)

FREE. Gaat dat hier alle dagen zo, Fientje ?

FIENTJE. (moe) - Ja zeker... 'n mens went er aan... Gaat wel weer over als d'r pillen werken...

FREE. Je geeft er haar toch tien tegelijk ?

FIENTJE. Ben je gek ? Is er nog wat, Free ?

FREE. Er is zeker nog wat... Het belangrijkste vergat ik af te geven. 'n Speciale brief met het vliegmachien uit... - (tracht te lezen) - uit de Uzaa van Teksas of Amerika. "Aan de achtbare juffer Coralie Pielemans... " Holala... die is op zijn kop gevallen... achtbare juffer... zwarte toverheks moest er staan, niewarree ? - (keert omslag om) - Komt van Sa..Sam.. Samuel Snorremans.. Wat 'n naam... Ja, ja.. uzaa van teksas of Amerik... Sint Antonius... Hé, bestaat die daar ook ? Uzaa, wat is dat, Fientje ?

FIENTJE. (ongeduldig) - Dat is U.S.A.

FREE. Dat zei ik toch ?

FIENTJE. Geef op, Free ! Dat is 'n brief van Big Sam.

FREE. Big Sam ? Weeral zo'n gekke naam. Onbekend in 't regiment. 't Kan best 'n neger zijn, niewarree ?

FIENTJE. Bijlange niet, Free. Ik heb die Big Sam ook nog nooit gezien, maar juffer Coralie heeft het wel eens over hem. Oude kennis of zo. Krijg ik die brief nu eindelijk, Free Bus ?

FREE. (geeft hem) - Natuurlijk, natuurlijk, niewarree... - (verontschuldigd) - Ik geloof dat die Big Sam bijna open is.. van de lange reis. Er steekt toch geen geld in, Fientje ?

FIENTJE. Niet onbescheiden zijn, Free. Ja, daar zit wat bij.. 'n foto, denk ik. We plaatsen alles fijntjes op de kast. Big Sam kan wachten tot de juffer wakker is.

FREE. Ja, want anders komen d'r weer vliegende schotels. Daar zal om gelachen worden in 't dorp, niewarree, Fientje ?

FIENTJE. (streng) - Free Bus, je moet je mond houden over alles

wat je hoort en ziet, als je op ronde bent. Beroepsgeheim zei je toch ?

FREE. Holala, da's zeker !

FIENTJE. (afdoende) - En nu mag je eindelijk opschieten of je komt vandaag nooit klaar.

FREE. Ba, ba.. geeft niet. De postmeester is met verlof. Saluut, Fientje en bedankt, niewarree. - (wil weg, achter) - Holala ... d'r komt nog volk. De Seppe met meneer Lex. - (fluitend af, achter, onzichtbaar nu) - Meneer Lew, 'n brief uit de Uzaa van Sint Antonius... Goed weer, niewarree... - (geluid sterft weg)

FIENTJE. (ruimt de pantoffels op, terwijl Lex en Seppe in de achtergrond verschijnen)

SEPPE. (loert even rond, of het terrein vrij is, typisch tuinmen, met strohoed, blauwe bindschoort enz.)

LEX. (levendig, heeft ruiker rozen bij) - Wat vertelt Free Bus daar, Fientje ? Toch geen brief van Big Sam ?

SEPPE. (krijgt de pantoffels in de gaten)

FIENTJE. Toch wel, meneer Lex. Maar laat juffer Coralie nog wat rusten, wil je ?

SEPPE. Kreeg ze weer haar kuren, ja ?

FIENTJE. Nee... Ik kreeg haar pantoffels... Naar men kop !

SEPPE. Verdomme, die...

FIENTJE. - LEX. Ssssst...

SEPPE. (spontaan mee) - Ssssst. - (stiller) - Die tang begint op m'n kriebels te werken... Pardon, meneer Lex... ik bedoel je tante.

FIENTJE. (verwijtend) - Mooi, hé, meneer Lex's tante "tang" noemen ?

LEX. Is ze ook, Fientje, maar - (haalt zuchtend de schouders op) je weet hoe de zaken er voor staan.

SEPPE. En jij maar rozen brengen, meneer Lex... Ik zou haar "rozen"... Je mocht beter 'n bos brandnetels meebrengen. Ho... ik zou dat mens...

FIENTJE. Jij zou niets, man. Hou je manieren !

SEPPE. (zacht) Fientje, ware 't niet om jou... enfin... je weet wel... om jou zou ik alles doen of laten...

FIENTJE. (vinnig) - Hoeft niet, hoor... Kan best nog aan 'n andere vent toe...

SEPPE. (luid) - Wat ??? 'n Andere... Die heeft het nou ook al te pakken. Straks gooit die ook met pantoffels... Geen leven meer, mensen.

LEX. (sussend) - Kinderen, kom, niet twisten. Jullie zijn voor mekaar in de wieg gelegd. Dat weten jullie best. Alleen nog wat geduld. Ik moet toch ook een zee van geduld oefenen...

SEPPE. Zal ik eens wat zeggen ? Bij dat mens daar, - (wijst Coralie's kamer aan) - is t'al azijn en gal ! Weten jullie waarom?

LEX. Slecht geweten soms ?

SEPPE. Onder andere, maar vooral... ze heeft nooit 'n vent, 'n vrijer gehad.

LEX. Mis, Seppe, mis. Die heeft ze wel gehad.

SEPPE. (opstuvend) - Zo??? En wie is die godvergeten knul dan wel ?

LEX. - FIENTJE. (waarschuwend) - Ssssst..Ssssst...

SEPPE. (mee) - Ssssst... - (stil) - Wie is...

LEX. (wijst brief aan) - BIG SAM.

SEPPE. - FIENTJE. (verrast) - BIG SAM ???

LEX. (bevestigend) - Big Sam...

SEPPE. Herejee.. ik dacht aan 'n verre neef of zo iets.

LEX. Dacht ik ook. - (tot Fientje) - Geen onraad ? - (Fientje luistert even en schudt het hoofd) - Dat dacht ik ook, Seppe. Maar ik ben er toevallig achter gekomen..door de notaris.

SEPPE. Hoe kan die dat weten ? Is bijna doof en ziet als 'n mol.

LEX. Maar hij weet er het fijne van..enfin.. van vroeger..van lang, lang verleden tijd. Nou die vertelde mij... Die Big Sam moet ooit eens een vlam van tante Coralie geweest zijn.. Ze was er dol op, maar 't liep mis af. Hoe of waarom weet ik niet, maar Big Sam week uit naar Amerika. Volgens de notaris had hij te veel avonturiersbloed in 't lijf.

SEPPE. (in gedachten) - Zo... Zo... 'n avonturier. En wat wil die dekselse Sam nu weer ? Na al die jaren ?

LEX. Zal wel in die brief staan.

FIENTJE. Free Bus zei dat de brief bijna open was. Sluit hem maar vlug, meneer Lex. Men kan nooit weten !

SEPPE. Met die brief af te sluiten, weet je nooit wat er in staat. Ik zou...

LEX. Ja, wat zou je doen, Seppe.

SEPPE. (prompt) - Doen wat jij denkt.

LEX. En wat denk ik ?

SEPPE. Krék wat IK denk, natuurlijk. - (gaat vlak voor de rechte deur staan) - Ik trek de wacht op. Doe maar.

LEX. (neemt aarzelend de brief en keert en draait) - Koud kunstje om die open te krijgen en weer te sluiten. Moet ik bekennen. Maar... eerlijk is 't niet...

FIENTJE. Nee.. da's niet mooi !

SEPPE. (kruist de armen voor de borst) - Ik zou er maar aan beginnen.

FIENTJE. (schamper) - Fijn idee van je. Schaam je ! - ('tklónk wat luid)

SEPPE. Ssssst.. moet ze wakker, ja ?

FIENTJE. Niet doen, meneer Lex. Eerlijk duurt het langst !

SEPPE. (luid) - Potver van hier...

LEX. - FIENTJE. (geschrokken) - SSSSSsssstttt.

SEPPE. (nog hoorbaar fluisterend, doch met climax) - ... en potver van ginder... Da's nou het toppunt. "Eerlijk duurt het langst"! Al jaren eigent ze zich op schandalige wijze de erfenis van meneer Lex's vader toe, door loze streken, die vroeger gebeurd zijn, toen meneer Lex's vader nog leefde van wiens vertrouwen ze misbruik wist te maken. Dat weet de notaris ook, maar dat zal hij wel niet verteld hebben.

LEX. (verwonderd) - Dat is juist, maar hoe kan jij dat weten ?

SEPPE. Doet er niet toe. Er zijn, behalve de notaris, nog méér oudere mensen in 't dorp. En als meneer Lex héél braaf is en wél leert en goed naar 't bord kijkt, komt alles "misschien" weer naar hem toe, naar de rechtmatige eigenaar. Maar eerlijk duurt nu eenmaal het langst, hé Fientje ?

FIENTJE. (onder de indruk) - Ja... jamaar Seppe...

SEPPE. (doordravend) - Meneer Lex mag dit niet, mag dàt niet... mag geen liefje hebben, vóór hij de zegen heeft van tante Coralie ... Ik mag Fientje alleen maar een toetje op d'r neus geven, in de gauwte, in de serre.. met al de gevaren en gevolgen vandien...

FIENTJE. Foei Seppe, foei.

SEPPE. WIE foei ?? WAT foei ?? Waar of niet ? Ik ben maar 'n gewone radijzenkweker, maar ik wéét wat ik zeg.

LEX. En gelijk hééft hij, Fientje !

SEPPE. (trionfantelijk hoofdruk naar Fientje toe)

FIENTJE. Nou ja.. je moet zelf maar weten wat je doet, meneer Lex.

SEPPE. En vooral niet denken dat 't oneerlijk is. De ene mens eet teveel radijzen en de andere te weinig.

FIENTJE. (nerveus) - Jij met je radijzen !

SEPPE. O, 't mogen voor mijn part ook rapen zijn of bieten. Maar ik zou opschieten. Er komt géén tweede kans, denk er aan.

LEX. (plots beslist) - Goed. Ik doe het. - (hij opent voorzichtig de brief, neemt er de foto uit, bekijkt die scherp, maakt plts schrikgebaar en ziet de overigen stomverbaasd aan) - Nee maar... nee maar...

SEPPE. - FIENTJE. (wisselen vragende blik)

LEX. Seppe en Fientje.. kom eens...

SEPPE. Jamaar... dat ding gaat toch niet ontploffen... Je hoort wel méér van dat spul. - (ze naderen) - Plastiekbom onder omslag ... let op !

LEX. (toont de foto) - Seppe, zeg op, wie is dat ?

SEPPE. (verbaasd, lachend) - Nee, dat kan niet. Dat is 'n grap.

LEX. (aandringend) - WIE is dat, Seppe ?

SEPPE. Dat ?? - (overtuigend) - Maar dat is natuurlijk Flodder, Flodder, uit het rusthuis. Hoe komt die ouwe pruimer in dié brief ? En waar haalt hij die cow-boy-hoed ?

LEX. (uitnodigend) - Fientje ?

FIENTJE. (eveneens overtuigend) - Geen twijfel mogelijk, meneer Lex. Dat is Flodder en niemand anders dan Flodder !

LEX. Sinds wanneer kan Flodder schrijven ? Die is toch volledig analfabeet ? En sinds wanneer is Flodder in de "States" in Texas ??

SEPPE. Onzin, ik gaf hem vanmorgen nog een paar appels mee !

LEX. (wijsgierig) - Ergo... dat is Flodder NIET. Dat is BIG SAM, die als twee druppels water... als 'n tweelingbroer...

SEPPE. Bij mijn weten is Flodder een vondeling. Algemeen gekend. En Flodder is dus NIET DIE vlam van juffer Coralie. En.. wat schrijft die Flodder... die NIET-FLODDER... die vlam .. ??

LEX. (leest zeer zenuwachtig) - Plats.. daar heb je 't kijk...!

SEPPE. (kijkt schichtig rond) - Niets te zien ?

LEX. Fientje, alles nog veilig ?

SEPPE. (als Fientje loeren wil) - Ssssst.. breng het vuur niet aan de lont.

FIENTJE. (geruststellend) - Alles veilig.

LEX. Goed. Gaan jullie zitten en Seppe, hou je vast. Ik lees - -komt vooraan, de anderen zitten nipt om 'n stoel, spanning) - San Antonio.. Texas City... nou ja... Luisteren jullie ???
"Aan mijn liefste schattige Coralie..."

SEPPE. (wil proesten, maar bedwingt zich onder Fientje's strenge blik) - Die vent is gek. Je kan net zo goed "monseigneur" zeggen, tegen 'n savooistek.

FIENTJE. (kort) - Hou je snater, Seppe.

SEPPE. Zeker... m'n liefste schattige Fien....

LEX. (herhaalt) - Aan mijn...

SEPPE. Weten we al !

FIENTJE. -boos) - Maar...

SEPPE. (maakt afwerend gebaar) - SSSssttt !!!

LEX. (lezend) - "Je herinnert je nog wel... Sam... Samuel Snorre-mans... die ooit, omdat hij je hartje niet veroveren kon, uitweek naar Texas en die om jou te trachten te vergeten... Big Sam werd. Iedereen noemt me hier zo. Maar goed. Uit pure wanhoop heb ik dan toch maar 'n Amerikaanse getrouwd... 'n vrouw uit San Antonio. Ik heb je dat nooit willen schrijven, omdat.. nou ja.. dààrom.

SEPPE. Dat weten we ook weer. - (gebaar van ongeduld, door Fientje, en Seppe mompelt wat)

LEX. Oren open, nu. - (leest) - Jaren geleden is die gestorven. Kinderen. Kinderen heb ik niet. Ik ben dus alleen en na lang beraad heb ik besloten de prairies te verlaten om naar ons klein landeke terug te keren...

SEPPE. (onrustig) - Licht op rood. Nét wat ik verwachtte.

LEX. (verder) - Ja, mijn lieve Coralie. Dat is geen bevlieging : Big Sam keert terug. Maar ik kom niet met lege handen en ik kan me vestigen waar ik wil...

SEPPE. Dat is 't hem juist.

LEX. De reis met het vliegtuig verloopt zeer snel. Maar toch is het een gewichtige stap en vooraf zou ik graag het terrein even verkennen. Het weerzien zal jou ook veel genoeg doen en, wie weet... eens zo ver... Tijd geeft raad en... jij bent ook alleen